

7 И рече мъ: иди, оумыйся въ Сиенамска та купель: (което ще да се рече пратенъ) иди да прочее и оумийся, и дойде прогледналъ.

8 Я се съди, и които го бѣха видели на прѣдъ че кеше съпъ, говорѣхъ: не съ ли тоя, които седеше та прѣсеше;

9 И единъ говорѣхъ: защо съ той, а други говорѣхъ: защо прилича на него, а той говореше: азъ самъ.

10 И говорѣхъ мъ: а какъ ти се ѿворихъ очи ти;

11 А той ѿвори и рече: человѣкъ (нѣкой) които се нарече Іисусъ, направи кѣль, и помаза ми очи ти, и рече ми: иди въ Сиенамска та купель, и оумийся, и като ѿидохъ та се оумиши, прогледнахъ.

12 Рѣкохъ мъ прѣчес: а гдѣ съ той: а той рече: не знамъ.

13 И занѣдоха го кодвъ фарисеи ти, (бногова сирѣчъ) които бѣше нѣкога съпъ.

14 И бѣше съвѣта, когато направи Іисусъ кѣль, и мъ ѿвори очи ти.

15 Но пакъ го пытала и фарисеи ти, какъ прогледна: а той имъ рече: кѣль мнъ твои на очи ти, и оумиши, и видимъ.

16 Я нѣкои ѿ фарисеи те дѣлахъ: тоя человѣкъ не є ѿ Бга, защото не вѣрди съвѣ-

ѣта та, други говорѣхъ: какви може человѣкъ грѣшенъ да прѣви таквія чудеса; и бѣше препираніе между нѣхъ.

17 Говорѣхъ паки на съпъ: ты що говоришъ за него, понеже ти ѿвори очи ти; а той имъ рече: защо съ пророкъ.

18 Не покровъахъ прѣчес: яде ти за него, защо бѣше съпъ и прогледна, додѣ не повѣкахъ родители ти на тогѡвакоито прогледна.

19 И попытала ги, и рѣкохъ: тоя ли є вѣшо сынъ; за когото говорите че ти съ съпъ родилъ; каквъ прѣчес сега види;

20 Сѣтовориша имъ родители ти мъ, и рѣкохъ: знаемъ защо тоя є нашео сынъ, и защо ти съ съпъ родилъ:

21 И какви сега види, не знаемъ: или кой мъ ѿвори очи ти, и не знаемъ: тамъ имъ възрастъ, самаго (нѣго) попытайте, самъ за се да говори.

22 Това рѣкоха родители ти мъ, защото го боѣха ѿ яде ти: защото бѣха го съговорили вѣкѣ яде ти, ако нѣкога го не повѣда защо є христосъ, да го ѿлучатъ ѿ симище то:

23 За това рѣкоха родители ти мъ: че възрастъ имъ, самаго попытайте.